

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. ***, 17.03.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - ***, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и четвърти февруари през две хиляди и петнадесета година, в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

при съдебния секретар Т.М., като разгледа докладваното от съдия Георгиев административно дело № 9 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на И.Т.С.,*** срещу заповед № *** на Директора на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи-***/ОД на МВР-***/. Със заповедта на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 (шест) месеца за дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР във вр. с т. 24, 24.1, 24.2, 24.3, 24.4 и 24.5 от Вътрешни правила за организацията на работата в министерството на вътрешните работи с предложенията и сигналите, утвърдени със Заповед №13-1977/29.07.2011г. и във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР.

В жалбата се излагат съображения свързани с нарушения на административно производствени правила довели до опорочаване на издадения акт. Счита, че в оспорвания акт липсват изискуемите от чл. 210 от ЗМВР реквизити на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание от една страна, а от друга няма изложени мотиви за начина на определяне на вида и размера на наложеното наказание. По същество акцентира, че в случая административно наказващия орган не е установил административно нарушение, което да бъде санкционирано по съответния ред. На посочените основания се иска отмяна на обжалваната заповед като незаконосъобразен административен акт. В съдебно заседание жалбоподателят пледира за уважаване на жалбата.

Ответникът по жалбата-Директорът на ОД на МВР-*** чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. В пледоарията по същество и в писмено становище излага доводи, че оспорвания акт, с който е наложено дисциплинарно наказание е издаден от компетентен орган, при спазване процесуалните правила и при съобразяване с приложимия материален закон. Прави искане оспорването да се отхвърли като неоснователно.

Административен съд *** след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Депозирана е от лице пряко засегнато от акта и е насочена срещу акт имащ белезите на индивидуален административен акт. С оглед на това жалбата следва да се разгледа по същество.

По фактите:

Административен съд - ***, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени приобщените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По повод постъпила в ОД на МВР - *** жалба с вх*** г. за упражнен полицейски произвол от служители на ОД на МВР - ***, за извършване на проверка по случая, със заповед № 957/17.07.2014 г. на Директора на ОД на МВР- ***, е назначена комисия в тричленен състав, част от която е и настоящият жалбоподател. В заповедта са поставени задачи на комисията и е определен срок за приключване на проверката. Контролът по изпълнение на заповедта е възложен на заместник-директора на ОД на МВР - ***. Със заявление рег. №15844/06.08.2014г. изготвено от И. С.-член на комисията, комисията е поискала срокът за извършване на възложената проверка да бъде удължен, с оглед необходимост от допълнителни действия по обективното приключване на същата. С докладна записка рег. №22321/07.11.2014 г. комисията, назначена със заповед № 957/17.07.2014г. на Директора на ОД на МВР - ***, докладва отказ на лицето, подало сигнала, да предостави допълнителни писмени сведения за изясняване на фактическата обстановка по сигнала. С последваща докладна записка рег. №22385 от същата дата, 07.11.2014г., комисията докладва на Директора на ОД на МВР - *** окончателните резултати от извършената проверка, на който документ е поставена еднозначна резолюция „да“ с дата 07.11.2014г.. Не е изяснено чия е резолюцията.

С писмо рег. №11938р-10017/18.11.2014 г. (вх. №18404/20.11.2014г.) директорът на ГД „Криминална полиция“-МВР е изпратил до директора на ОД на МВР - *** копие от справка за извършена проверка по сигнал вх. № 119382-43/29.09.2014г. за сведение, по отношение на т. 16 от изводната част на същата, с указание ГД"КП"-МВР да бъде уведомена за предприетите действия. Справката съдържа изводи за извършени дисциплинарни нарушения от служители на ОД на МВР-*** в хода на извършваната проверка, един от които е И.С.. По отношение на него проверяващите са констатирани, че в качеството му на член на комисия, назначена със заповед № 957/17.07.2014 г. на Директора на ОД на МВР - *** не е предприел в законоустановения срок действия по извършване на проверката, както и че не е изпълнил разпоредби на Правила за организацията на работата в МВР с предложенията и сигналите, утвърдени със Заповед №13-1977/2011г., С резолюция от 20.11.2014г., върху справка рег. №11938р-10017/18.11.2014г. по описа на ГД"КП"-МВР, Директорът на ОД на МВР – *** е разпоредил служителите, визирани в справката да се запознаят със съдържанието ѝ, както и да се подготвят заповеди за тяхното наказание. На 01.12.2014г. С. се е запознал със справката.

С рег. № 24918 от 08.12.2014г. в ОД на МВР-*** са депозирани от С. обяснения срещу изводите на комисията към ГД"КП"-МВР. В същите излага конкретни доводи, че не е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение.

Със заповед № *** директорът на ОД на МВР-*** е наложил дисциплинарно наказание на С. за това, че като член на комисия, назначена

със заповед рег. № 957/17.07.2014г., не е предприел в определения в заповедта срок, действия за пълното проучване, събиране и изясняване на материали и данни, имащи отношение към изясняване на пълната фактическа обстановка и предмета на възложената му за извършване проверка във вр. с жалба (сигнал) вх***г. и изготвяне на справка до директора на ОД на МВР-*** в съответствие с разпоредбите на Правила за организацията на работата в МВР с предложенията и сигналите, утвърдени със Заповед №13-1977/2011г. на министъра на вътрешните работи.

Делото е основано само на писмени доказателства, които са послужили за издаване на административния акт. Същите не са оспорени от страните. Всички те са непротиворечиви по съдържание, последователни по хронология, като логично представят развилите се събития. Съдът ги кредитира с доверие и основа на тях фактическите си констатации.

В хода на процеса не са постановени изрични определения за отделяне на спорното от безспорното, но на практика страните не спорят по фактите, а дали правилно е приложен материалният закон.

Въз основа на гореописаната фактическа обстановка, която се възприе от представените по делото доказателства, съдът намира жалбата за основателна. Доводите за това са следните:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, директорът на ОД на МВР-*** – чл. 204, т. 3, предл. 2 от ЗМВР във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗМВР.

Издадена е в предписаната от закона писменна форма, съгласно чл. 210, ал. 1 от ЗМВР и съдържа изискуемите реквизити: извършител, обстоятелства, при които се счита, че нарушението е извършено; разпоредбите, които са нарушени; доказателствата, въз основа на които то е установено; правно основание и наказанието, което се налага; срок на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Заповедта не съдържа изрично посочени място и време на извършване на нарушението, но извод за същите може да бъде направен от съдържанието ѝ. Издадена в срока по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Справката на ГД"КП"-МВР е получена от директора на ОД на МВР-*** на 20.11.2014г., а заповедта е издадена на 11.12.2014г.. Акта е връчен срещу подпис на наказания служител на 15.12.2014г., съобразено с правилото на чл. 210, ал. 2 от ЗМВР. С оглед на това не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК.

Не се констатира съществени процесуални нарушения на административно производствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на оспорваната заповед. Формално дисциплинарно наказващият орган е изпълнил задължението си по чл. 206, ал. 1, предл. 2 от ЗМВР, да изиска обяснения от С.. До извод за формален подход към обясненията на наказания служител навежда и резолюцията върху писмо с рег. №11938р-10017/18.11.2014г. от дата 20.11.2014г., указваща изготвянето на заповеди за наказания преди предприемане на действия по изясняване на случая и проверка правилността на заключенията на ГД"КП" - МВР. Смисълът на тази разпоредба е да се осигури възможност на дисциплинарно наказващият орган да получи непосредствени впечатления от поведението на служителя и да си създаде мнение за отношението му към нарушението, като по този начин формира лично становище относно степента на вината и отговорността, като същевременно предостави на привлечения към дисциплинарна отговорност възможност да изрази становището си по случая, да обясни поведението си и да представи доказателства.

Настоящият състав приема, че извършването на описаното в заповедта нарушение на служебните задължения не е доказано по безспорен и категоричен начин. Следва да се отбележи, че дисциплинарната отговорност е лична, съгласно чл. 194, ал. 4 от ЗМВР. В процесния случай жалбоподателят е наказан, защото в определен срок не е предприел действия за пълно проучване, събиране и изясняване на пълната фактическа обстановка и не е изготвил справка по случая до директора. Дисциплинарно-наказващият орган в случая не е взел предвид обстоятелството, че оспорващият е бил член на комисия, състояща се от 3-ма служители, в чиито задължения е влизало изготвянето на процесната справка. В този смисъл недопустимо е да се приеме, че служител следва да носи дисциплинарна отговорност за неизпълнение на задължения на колективен орган, на който той е бил член, защото такава отговорност се носи за лични действия или бездействия, представляващи нарушение на служебните задължения. В тежест на дисциплинарно-наказващият орган е да установи какво точно е следвало да бъде поведението на жалбоподателя и какво точно във връзка с изготвянето на справката той не е направил, за да бъде нарушението точно установено и съответно в какво се състои дисциплинарното нарушение.

На следващо място дори да игнорираме гореизложеното, към 05.08.2014г. все още не е било осъществено нарушение. Евентуално неизпълнение на заповед № 957 от 17.07.2014г. на директора на ОД на МВР-*** ще се прояви на 06.08.2014г., но за тази дата не се говори. Неспазването на срока, указан в посочената заповед, който няма как да има характер на преклузивен, не може да влече след себе си санкция предвид обстоятелствата по казуса. Безспорно установено по делото е разрешаването на удължаване на срока за приключване на проверката. Това е дало основание на членовете на комисията да продължат действията си по извършване и приключване на проверката без заплахата от санкция за неправомерно служебно поведение. В този смисъл неспазването на срока не може да се вмени и като виновно поведение (чл. 3, ал. 2 от Инструкция № Из-2813 от 4.11.2011 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи). Необосновано, неправилно и незаконосъобразно е търсенето на дисциплинарна отговорност за неспазване на срок, указан в заповед, и продължен именно от разпоредилия се ръководител. С оглед множеството жалби /16 броя, постъпващи периодично, касаещи едно и също нещо и приобщени към една /, с оглед образуваното досъдебно производство и изпращането на жалбите на наблюдаващия прокурор и престояването им в районна прокуратура гр. *** до 24.09.2014г. обективно невъзможно е проверката да се приключи в посочения в заповедта срок още повече, че той е удължен. С оглед усложнената фактическа обстановка членовете на комисията правилно са поискали удължаване на указания в заповедта срок. Настоящият състав намира, че тези данни сочат за липса на проявена форма на вина, каквато е необходима при налагане на процесното дисциплинарно наказание. При това положение се приема, че атакуваната заповед е материално незаконосъобразна и като такава ще се отмени в условията на чл. 146, т.4 от АПК.

С оглед на гореизложеното и по повод извършената проверка по реда на чл. 168 от АПК, настоящият съдебен състав приема, че са налице отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК, предвид което оспорването е основателно и процесната заповед следва да бъде отменена изцяло като

незаконосъобразна поради неправилно приложен от наказващия орган материален закон и несъответствие с целта на закона.

Разноски не се претендират, поради което не се присъждат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК настоящият съдебен състав при Административен съд - ***

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на И.Т.С.,*** заповед № *** на Директора на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи-***, с която е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 (шест) месеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от неговото съобщаване на страните.

СЪДИЯ:

